

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

26. De tr[an]slatione corporis D. Ioannis Chrysostomi, & quibusd[am]
admirandis operibus, quæ in ea trans latione contigerunt, & quomodo
Imper. Theodosius se gesserit erga defunct[um] Chrysostom[um].

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

Medit aliquandiu bonus pontifex in patientia:
 forte rex ad cor reuersus, illum iuberet rela-
 tari. Venerat sacra dies dominicæ coenæ: re-
 solit Episcopus diuinorum, quæ in Ecclesia
 um erant peragenda, ministeriorum: Iubet
 sacras sibi vestes afferri: paretur. Indutus, orat
 aduocari regem: Erat enim tunc eo loci. Ve-
 nit, arbitratus Episcopum mutasse sententiã,
 consensumque præbiturum ad rem quam in-
 stituerat. Vbi rex aderat, Episcopus eleuata
 manu, execratione protulit, & excommuni-
 cationem in regem qui manus intulisset Chri-
 sto Domini: interdixitque sacris per omnem
 diocesim. Rex a mentiam interpretatus, quod
 tale aliquid captus moliretur, primum vide-
 batur rem excepisse cachinno: ybi profundius
 cogitabat, sententiam pastoris putabat non
 esse contemnendam. Itaque iussit mox laxatum
 remitti ad Ecclesiam suam, & permansit res
 infecta per omnes dies, quibus supererat E-
 piscopus memoratus.

Nicophor. Callistus libr. 14. Ecclesiast. hist. cap. 43.
 De translatione corporis D. Ioannes Chrysostrami,
 & quibusdam admirandis operibus, quæ in ea iras
 latione contigerunt, & quomodo Imper. Theodo-
 sius se gesserit erga defunctum Chrysostramum.

CAP. XXVI.

Patriarcha Proclus cum sciret Ecclesiam
 dudum scissam esse propter abrogatã Chry-
 sostramo dignitatem, consilium quesitum, quod
 Eccle-

348 COLLATION. SACRAR.
Ecclesiam à dissidio & seditione consecraret,
& hominum mœrorem consolaretur. Rem
Dei ductu mirabiliter est aggressus. Quum
patriarchatus eius anno plebs, quæ pie pro-
pter Ioannem tumultuata fuerat, congregata,
Proclo persuasit, vt legatione apud Imperato-
rem fungeretur, vt sanctus ille vir ab inuoluntario
exilio reuocaretur, populusque & Ecclesia co-
bitate liberaretur, petiturus. Tumulus autem
immobilis profusus fuit. Et quum militum
torum manus ad eum mouendū adhiberi
essent, nihilo magis loco moueri potuit. Quo
ubi Imperator cognouit, statim causam
rei intellexit. Itaque literis rubrica scriptis
virum sanctum, vt adduci se pateretur, ob-
testatus est. Literæ ipsæ supra pectus eius pos-
tæ, & peruigilium actum, præcesque ad Deum
fusæ sunt. Ita tumulus se abducentibus
lem præbuit, & sanctus ipse pondus euolu-
uius reddidit, vnâ cum baculis simul ferè
est. Literas Theodosij ad eum scriptas, hic
referre visum est. Orbis totius doctori, & spi-
rituali patri, Ioanni sancto, & aurei oris patri-
archæ, Theodosius Imperator. Corpus tuum
itidem vt aliorum mortuum esse putans,
Pater honorande, transferre id & adducere
ad nos, sicuti filia parentum amantes delide-
rauimus. Quum autem debitum profus ho-
norem, & quantam opus tui summisionem
& modestiam, eam in rem non contulerimus
In-

Imperialis fortasse fastus leges in rebus, quibus nos magis quam imperio ipsi honestos esse decuit, sequuti: non immerito voto nostro excidimus. At tu Pater patrum vere reuerentissime, (nunc enim veluti viuentem alloquimur) ad desiderium potius nostrum, quam ad ceptum tuum spectans, veniam da poenitentibus, qui longè magis quam alius quisquam poenitentiam docuisti, & nos vicisti: idoneumque castigationis, desiderio flagranti, erroremque suum agnoscenti animæ, eò quòd huc usque reditum ad nos tuum detrectasti, exemplum exhibuisti: redde teipsum nobis quaeso, redde. Vt enim longiori mora & dilatione non amplius etiam affligas, neque commiserationis visceribus tuis, neque amori, neque expectationi nostræ dignum est, qui non solùm corpus & cineres, sed solam etiam vmbra tuâ cernere cupimus. Literæ tales fuere. Postquam autem itinere confecto, in littus ex aduerso Constantinopoli ad Chalcedonem cum reliquis sancti viri peruenere, transit eò Imperator, & senatus imperatorius: transit etiam Patriarcha, & iudices, magistratusque omnes, deinde generis & ætatis homines omnes, per factum in mari perinde atque in continente vadentes, & ad Propontidem os Bosphori ardentibus funalibus regentes, sacrum tumultum imperatoria tritemis excepit. Tum sanè miraculum quoddam edidit Deus prodigijs, quæ vnam

350 COLLATION. SACRAR.
quam visa sunt, longè maius. Quum enim ce-
ta & constans esset in mari tranquillitas, re-
pentina subito exorta est procella & naues in-
numerabiles illius classis aliæ alio diuersis lo-
luti suæ consulentes dispersæ sunt. Ea autem
quæ sacrum illud pondus & præclarum the-
saurum vehibat imperatoris triremis, tan-
bus de repente ruptis, veluti diuina gubernata
manu ad viduæ agrum appulit: Viduæ hæc
illius, propter quam sponsa Christi Ecclesie
pastore tanto viduata fuerat. Et rursum post
mortem quoque iusto iudicio legitimam
intulit sententiam, agrum viduæ authoritate
sua attribuens atque confirmans: Deo nam-
rum magnum illum glorificate, & iniquum
exsilium eius apertè deprecate. Et quo ad
fieri potuit, petram nauis discedit, quod
raculum hodie quodque cernitur, & egregie
lius ardorem eximium quouis præcone clama-
attestatur. Hoc vbi factum est, serenitas tra-
sum aduenit, & naues aliæ aliunde collectæ
cum apparatu & comitatu maximo, carminibus
debitis virum sanctum producentes, in
urbem imperantem deportarunt. Eumque
mum circa Amantium magni Thomæ exci-
pit: inde verò in sanctæ pacis delubrum delat-
tus, postea porro imperiali curru tumulus ve-
ctus, in sanctorum Apostolorum sanum ille
tecto, & fronte atque oculis vræ impo-

munem supplex precationem pro paren-
tibus fecit. Dudum enim illi mortui fuerant,
in pupillari ætate cum tenerum relinquentes.
Sorsum verò pro matre quoque precatus est,
ut tumuli eius motus atq; strepitus cõsisteret.
Triginta enim & quinque annos iam is qua-
rebat, quo tempore scilicet & ipsa Ecclesiã
concutiebat. Nec ille id non exorauit. Confe-
ssim namque vna eius constitit. Atque vbi sa-
cer Proclus virum sanctum in eundem secum
thronum collocavit, plebs circumfusa ore v-
no exclamavit: Recipe, inquit, thronum tu-
um, ò pater. Fertur ipse quoque tum, quæ du-
dum clausa fuerant, labris rursus apertis, ad
populum dixisse, Pax vobis: sicuti id circum-
stantes homines, & Proclus Patriarcha se audi-
uisse testati sunt. Porro sacris mysteriis, pera-
ctis, ad reliquiarum eius repositionem irum
est. Et episcoporum manibus magnus antistes
ad basim sacræ & diuinæ mensæ, veluti sacer &
inviolabilis thesaurus, conditus est. Episcopis
Episcopus, martyribus quamvis sine sanguine
martyr, prophetis Christi & Apostolis magna
atque aurea Ecclesiæ Christi tuba, omnes om-
nium aures personans, & pia dogmata & præ-
cepta clarè musicis planè modulis accinens.
Factum id vigesimo septimo mensis Ianuarij
die. Ingenti autem facinore isto, illi etiam, qui
propter ipsum secesserant, persuasi, Ecclesiæ
omnes coniuncti atque vniti sunt.